

Erkki MELARTIN

SONGS TO SWEDISH TEXTS

SETTINGS OF ALMQVIST, EKELUND, FRÖDING, VON HEIDENSTAM,
HEMMER, LEVERTIN, LÖWENHJELM, RUNEBERG,
TAGORE AND TAVASTSTJERNA

Hedvig Paulig, soprano
Ilmo Ranta, piano
Jan Söderblom, violin

ERKKI MELARTIN Songs to Swedish Texts

Four Runeberg Settings

1	Mellan friska blomster ('Among budding flowers'), Op. 172, No. 2 (1931?)	0:48
2	Flickans klagan ('The Girl's Lament'), Op. 14, No. 1 (1901)*	2:16
3	Törnet ('The Thorned Rose'), Op. 170, No. 3 (1931)	1:36
4	Stum kärlek ('Silent Love'), Op. 116, No. 5 (1919)	2:21

Five Hemmer Settings

5	Mitt hjärta behöver... ('My heart requires...'), Op. 116, No. 6 (1919)	2:30
6	Under häggarna ('Under the Bird-Cherry Trees'), Op. 86, No. 3 (1914)	1:44
7	Bön om ro ('Prayer for Rest'), Op. 122, No. 6 (1924)	2:03
8	Elegie ('Elegy'), Op. 96, No. 1 (1916)	2:56
9	Akvarell ('Watercolour'), Op. 96, No. 2 (1916)	1:56

Tagoresånger ('Tagore Songs'), Op. 105

11:54

10	No. 1 Skyar ('Clouds') (1914)	3:20
11	No. 2 Sagan om vårt hjärta ('The Tale of our Heart') (1918)	2:24
12	No. 3 Smärtan ('The Pain') (1918)**	2:53
13	No. 4 Allvarsdagen ('On the Last Day') (1914)	3:17

Other Swedish Settings

14	Skåda, skåda hur det våras ('See, see how the spring appears'), Op. 117, No. 2 (Löwenhjem; 1921)*	1:57
15	I skäraste morgongryning ('As aurora broke'), Op. 21, No. 2 (Tavaststjerna; 1896)	3:20
16	Marias vaggång ('Mary's Lullaby'), Op. 3, No. 1 (Levertin; 1897)***	3:24
17	Maria, Guds moder ('Mary, Mother of God'), Op. 151, No. 2 (R. Ekelund; 1928)	3:13
18	Stjärnor ('Stars'), Op. 151, No. 3 (Almqvist; 1928)	1:48
19	Mot alla stjärnor ('All the stars this night'), Op. 73, No. 3 (V. Ekelund; 1912)	1:44

20	Det är juni ('It is June'), Op. 77, No. 2 (V. Ekelund; 1913)	2:11
21	Vallarelåt ('Distant Song'), Op. 42, No. 1 (Fröding; 1906)	3:02
22	Från lägerbålet i öknen ('From a campfire in the desert'), Op. 78, No. 1 (von Heidenstam; 1911)	2:32

Hedvig Paulig, soprano

TT 53:25

Ilmo Ranta, piano

Jan Söderblom, violin **10**–**13**, **22**

ALL EXCEPT * FIRST RECORDINGS

** FIRST DIGITAL RECORDING

***FIRST RECORDING OF ORIGINAL VERSION

ERKKI MELARTIN'S MUSICAL WATERCOLOURS

by Tuire Ranta-Meyer and Jani Kyllönen

For Erkki (Erik Gustaf) Melartin (1875–1937), composition was everything. ‘If only I could compose again, that is my daily prayer,’ he wrote when, at the age of thirty, he was admitted to a tuberculosis sanatorium.¹ He later described his creative needs after a busy season of conducting engagements: ‘I can no longer cope with this inner pressure, I think I shall explode if I am unable to write music soon. The abundance of thoughts is so painfully rich.’² Melartin remained faithful to his calling until the very end of his life: only weeks before his death, and already mortally ill, he ignored the advice of his doctors, got out of his sickbed and locked himself in his study so that he could compose in peace.

In addition to his creative endeavours, Melartin also served in many important roles in Finnish musical society. As the conductor of the Vyborg³ orchestra between 1908 and 1911 he raised the musical life of the city to an unprecedented standard. He almost always conducted performances of his own works, too.

For a quarter of a century Melartin served as rector of the Helsinki Conservatoire, the institution that in 1939 changed its name to the Sibelius Academy, and he taught music theory there for over thirty years. As a conductor, pedagogue and in person, he was exceptionally friendly and encouraging; he was open-minded and had a lively sense of humour. It was largely thanks to Melartin that in 1932 – a time of international economic depression – the first permanent premises belonging to the Helsinki Conservatoire were opened. The building is still in use today.

¹ Quoted in Tuire Ranta-Meyer, *Ei päivää ilman kynänpiirtoa: Erkki Melartinin säveltäjäntyö, teosten tyyli ja vastaanotto vuosina 1896–1911* (‘No days without a pencil: Erkki Melartin’s compositional output, style of work and reception in 1896–1911’), licentiate thesis, Department of Music, University of Jyväskylä, 2003, p. 102.

² *Ibid.*, p. 137.

³ Vyborg (Viipuri in Finnish) was captured by the Soviet Union in 1944 and is now Выборг. Before that, it had been the second-largest town in Finland.

Melartin began his studies in Helsinki under the tutelage of Martin Wegelius (from 1892 to 1899), and then spent two years in Vienna, where he continued his composition studies with Robert Fuchs (1899–1901). The list of Fuchs’ former students includes such illustrious names as Gustav Mahler, Jean Sibelius and Erich Wolfgang Korngold.

As a composer Melartin was as versatile as he was prolific: his output includes six symphonies, the opera *Aino*, the ballet *Sininen helmi* (‘The Blue Pearl’), a violin concerto, a number of symphonic poems and orchestral suites, chamber music, works for piano and a huge number of songs. Though much of his music is marked by what in Finland is called National Romanticism⁴ and lyrical elements absorbed from folk-music, the prevalent compositional styles of the day – such as late Romanticism, Symbolism and Impressionism, as well as more modern techniques – all made a lasting impact on his musical language.

One of the purposes of this album is to raise the profile of Melartin’s settings of Swedish texts for voice and piano, an element of his output that remains as good as unknown. Though Melartin was entirely bilingual, Swedish was his mother-tongue. That is perhaps why this collection of songs reveals a more intimate side of the composer: in these songs, he has captured atmospheric impressions of fleeting moments, creating, as it were, a succession of musical watercolours.

Melartin’s personality was animated by considerable intellectual vitality. His interests encompassed art history, literature, foreign languages, travel and gardening. He was an enthusiastic collector of stamps and *ex libris* bookplates, and he had a keen interest in contemporary philosophical movements such as theosophy. A flair for visual art was another notable facet of Melartin’s artistic personality. He carried a sketchbook everywhere he went, and he even held two exhibitions of his work in Helsinki. Melartin’s affinity with the world of visual art is particularly evident in his choice of Swedish texts: the poets Ragnar Ekelund, Harriet Löwenhjelm and Rabindranath Tagore were also able visual artists.

⁴ The term was borrowed from Nordic and Baltic architecture and often used, in the heyday of modernism after the Second World War, as one of reproach, when composers writing in the Sibelian tradition of ‘National Romanticism’ were compared with ‘internationalist’ composers using a more avant-garde style.

A running theme in Melartin's choice of texts is the tendency to favour works by contemporary authors. He was very much part of the Finnish, Nordic and central-European cultural and artistic elite and so was personally acquainted with many of the poets whose texts he chose to set. Jarl Hemmer (1893–1944), for instance, was one of his closest friends.

It is particularly interesting that Melartin should choose to set texts by Tagore only a year after this Oriental mystic and sage became the first non-European recipient of the Nobel Prize in Literature in 1913. The *Tagore Songs*, Op. 105, are among Melartin's most exquisite achievements. The addition of a violin part serves to enhance the expressive intensity of the songs. The opulent expressivity of the first [10], third [12] and fourth [13] of them reveals Melartin's interest in the newest compositional styles of the day. He commented that 'Tagore's texts all but demand complicated formats, because their free rhythmic structures and unusual content require equivalents in music, too.'⁵ Although the third song, 'Sagan om vårt hjärta' [12], may sound rather sentimental to modern audiences, Melartin seeks in this song to capture something of the sensual, almost overly Romantic, glow so idiosyncratic of Tagore's texts.

The settings of Hemmer's texts represent perhaps a more austere, 'Nordic' aesthetic. In these songs [5]–[9] Melartin strives to capture the intimate, Impressionistic worlds of the poems. For instance, in 'Under häggarna' [6] and 'Åkvarell' [9] the use of ostinato in the accompaniment enhances a pervading sense of stasis. By bringing text and music together in this way, Melartin was a veritable pioneer: it was only much later that Finnish composers such as Yrjö Kilpinen (1892–1959) deployed similar techniques in their songs.

In his final years Melartin turned his attention to the works of Johan Ludvig Runeberg (1804–77), whose poems had been championed by Jean Sibelius – and Melartin was careful to select texts that Sibelius had not already set to music. One notable exception is 'Törnet' [3], which already existed in versions by Sibelius and the Swedish composer Ture Rangström (1884–1947). Nonetheless Melartin brings a perspective of his own to this

⁵ Heikki Poroila, *Erkki Melartinin teosluettelo – Erkki Melartin Werkverzeichnis – Erkki Melartin Work Catalog*, Finnish Music Library Association, Helsinki, 2016, p. 204.

and the other Runeberg settings composed late in his career. Melartin was particularly proud of these works, and commented that Runeberg's verse was 'an endless source of spiritual sustenance'.⁶ The early song 'Flickans klagan' (1901) [2] can be considered Melartin's counterpart to Sibelius' popular 'Flickan kom ifrån sin älsklings möte'.

This album features 22 songs selected from over 200 settings of Swedish texts by Erkki Melartin. The works presented here cover the full span of his career. The aim is to present the listener with examples of Melartin's earliest Romantic songs (for example, 'Marias vagsång' (1897) [16]) through to the more Impressionistic songs inspired by Symbolism and the Runeberg settings which seem to hark back to a simpler style, drawing influence from the National Romantic tradition.

***Tuire Ranta-Meyer** (PhD) is a Melartin researcher and chair of the Erkki Melartin Society. She works at the Metropolia University of Applied Sciences in Helsinki as director of stakeholder relations. **Jani Kyllönen** (MMus) has edited all of Melartin's symphonies and other works for orchestra. He works as a professional engraver with several composers and for a number of music publishers.*

The Erkki Melartin Society

The Erkki Melartin Society was founded in 1997, as a number of musicologists, musicians and relatives wanted to establish a forum to cherish the composer's musical legacy and life-work. The activities of the Society aim to promulgate Melartin's music to a wider audience and to promote research into this multi-faceted composer and his extensive *œuvre*. The Society accomplishes this task in a variety of ways, from concerts and recordings to seminars, articles and publications. The most significant project has been the editing and setting of the scores of Melartin's six symphonies and other orchestral works. It has led to an increasing interest in, and trail-blazing performances of, the composer's music by the major symphony orchestras in Finland. Information about the Erkki Melartin Society – not least on how you can join – is available on its homepage, erkkimelartin.fi.

⁶ Hemmer Collection, Åbo (Turku) Akademi University Library.

The Finnish soprano **Hedvig Paulig** graduated with a DipRAM from the Royal Academy of Music in London and later completed her MMus at the Sibelius Academy in Helsinki. She won the first prize at the international Sibelius Song Competition in 2011 and has since performed Sibelius songs with many orchestras in Finland, including the Helsinki Philharmonic Orchestra, the Lapland Chamber Orchestra and Avanti Chamber Orchestra.

She is a versatile lyric soprano, whose repertoire includes opera, operetta, oratorio and Lieder. Critics and audiences have praised her warm and resonant voice as well as the genuine quality and musicality of her interpretations. Her operatic roles include Mozart (Donna Anna and Donna Elvira, First Lady and Pamina, *Fiordiligi*) and many Finnish roles at the Finnish National Opera, the Vaasa Opera, the Tampere Opera and the Swedish Theatre in Helsinki.

She has a wide oratorio repertoire as well, including compositions by Bach, Mendelssohn and Mozart, as well as music by modern composers. She has given Lied recitals in Europe, Israel, Australia and Singapore, and has recorded songs for the Finnish Broadcasting Company and for the labels Fuga and Sibelius One.

Ilmo Ranta studied at the Sibelius Academy with Liisa Pohjola and received his diploma in 1984. He went on to complete further studies in Munich with Klaus Schilde and with Dmitri Bashkirov, Ralf Gothóni, Hartmut Höll and György Sebők. Currently he holds the position of lecturer in piano and chamber music in the Sibelius Academy.

Ilmo Ranta has given numerous solo recitals and performed as soloist with the major Finnish orchestras. He has a strong reputation as a versatile chamber musician, both in Finland and abroad. And he is recognised also as a first-class Finnish Lied pianist, performing frequently with such singers as Monica Groop, Jorma Hynninen,

Topi Lehtipuu, Karita Mattila and Petteri Salomaa. He has also made several recordings as song-accompanist.

A widely appreciated performer of modern music, he has given several first performances, including works by Paavo Heininen, Jouni Kaipainen, Usko Meriläinen and Esa-Pekka Salonen. He has also recorded new Finnish music with the flautist Mikael Helasvuo. Two of his most important recordings as soloist are of Paavo Heininen's Second Piano Concerto with the Helsinki Philharmonic under Ulf Söderblom (Finlandia) and *Pluton* for piano and electronics by Philippe Manoury (Ondine).

The violinist and conductor **Jan Söderblom** began giving concerts at an early age. Aside from his solo appearances, successful tours as a member of the New Helsinki Quartet and a growing interest in orchestral musicianship built the foundation for his versatile and innovative career. Performing as a violinist before his career as conductor took off, he shared the stage with a number of Finnish orchestras, as well with the Swedish Radio, Norwegian Radio, Helsingborg Symphony and Japan Philharmonic Orchestras, among others. He has played as guest concertmaster for several orchestras and since 2015 has been the first concertmaster of the Helsinki Philharmonic Orchestra.

Conducting studies at the Sibelius Academy led to intensive projects with Finnish as well as other major orchestras. At the Swedish Royal Opera he has conducted Janáček's *Věc Makropulos*, as well as two first performances, by Thomas Jennefelt and Daniel Börtz. He has also conducted ballet and opera productions at the Finnish National Opera and Helsinki Festival.

He has been artistic director of several Finnish music festivals; these days he is in charge of artistic planning of the Festivo Rauma and the Kauniainen Music Festival.

Photo: Janne Fräijattu

ERKKI MELARTINS MUSIKALISKA AKVARELLER

av Tuire Ranta-Meyer och Jani Kyllönen

Komponerandet betydde allt för Erkki (Erik Gustaf) Melartin (1875–1937). ”Om jag blott finge komponera, det är min dagliga bön”, skriver han i samband med att han som 30-åring blev intagen på sanatorium.¹ ”Jag står ej mera ut med den inre spänningen, jag kreverar om jag inte snart får skriva musik. Myckenheten tankar och idéer är olidligt rik.”² Så beskriver han i ett senare skede skapandebehovet efter en jäktig dirigentsåsong. Han var även sitt kall trogen in i det sista. Ännu några veckor före sin död trotsade han läkarnas order, steg upp från sjukbädden och läste in sig i sitt arbetsrum för att kunna komponera i fred.

Förutom inom den skapande tonkonsten hann Melartin även verka på många centrala poster inom det finländska musiklivet. I egenskap av dirigent för Viborgs orkester 1908–11 lyfte han stadens musikliv till en helt ny nivå och han dirigerade i regel alltid själv framförandena av sina egna verk. Melartin verkade som rektor för Sibelius-Akademien – fram till 1939 Helsingfors konservatorium – i ett kvartssekel och som samma läroinrättnings teorilärare i mer än trettio år. Som chef, pedagog och medmänniska var han ovanligt förstående, uppmuntrande, humoristisk och mentalt flexibel. Tack vare hans ansträngningar färdigställdes 1932, mitt under pågående depression, den blivande Sibelius-Akademins nya huvudbyggnad, som ännu i dag är i bruk.

Melartin studerade först komposition för Martin Wegelius i Helsingfors (1892–99), varefter han sökte sig till Wien (1899–1901) för fördjupade studier med Robert Fuchs, till vars övriga elever hör exempelvis Gustav Mahler, Jean Sibelius och Erich Wolfgang Korngold. Melartin var en produktiv och mångsidig

¹ Tuire Ranta-Meyer, *Ei päivää ilman kynänpäätoa : Erkki Melartinin säveltäjänäytö, teosten tyyli ja vastaanotto vuosina 1896–1911*, Licentiatavhandling, Institutionen för musik, Universitetet i Jyväskylä, 2003, s. 102.

² *Ibid.*, s. 137.

tonsättare med bland annat sex symfonier, operan *Aino*, baletten *Den blå pärlan*, en violinkonsert, tondikter, kammarmusik, pianomusik och solosånger på opuslistan. Även om hans musik ofta klingar nationalromantiskt med en, inte sällan, karakteristisk folktonsfärgning uppvisar den även intryck av en kontinental senromantik, som i kombination med symbolistiska och impressionistiska influenser samt diverse övriga av tidens strömningar på ett spännande sätt kryddar tonspråket.

Tanken bakom den här skivan är att lyfta fram Melartins hittills relativt litet kända svenskspråkiga solosångproduktion. Även om Melartin var fullständigt tvåspråkig var svenskan hans modersmål och kanske just tack vare detta röjer den här aktuella helheten en mer intim sida av hans tonsättarpersonlighet. I till synes flyktigt förbiglidande stämningar förankrade impressioner; ett slags musikaliska akvareller.

Kännetecknande för Melartins personlighet är även en mental öppenhet och vitalitet och hans särintressen sträckte sig från konsthistoria, litteratur och filologi till resor till fjärran länder och trädgårdsskötsel. Han var en ivrig filatelist och ex libris -samlare och livligt intresserad av samtidens ideella och intellektuella strömningar som bland annat teosofi och indisk mystik. En central del av Melartins konstnärsprofil var även hans aktivitet på bildkonstens område. Han hade alltid med sig ett skissblock och han höll två separatutställningar i Helsingfors. Intressant är, att flera av Melartins textdiktare också var bildkonstnärer, såsom Ragnar Ekelund, Harriet Löwenhjelms och Rabindranath Tagore.

Överlag typiska melartinska textpreferenser är samtida poeter. Melartin var en del av inte bara den finländska utan även den nordiska och centraleuropeiska konstnärs- och kulturkretsen och kände personligen många av de diktare han valde att tonsätta. Så hörde, exempelvis, Jarl Hemmer till Melartins närmaste krets.

Speciellt intressant är att Melartin valde att tonsätta Tagores lyrik bara ett år efter att denne ”mystiker och österns vise” som första icke-europé 1913 tilldelats Nobelpriset i litteratur och Tagoresångerna hör även till Melartins förnämsta alster i genren. Den obligata violinstämmen förstärker ytterligare den uttrycksmässiga intensiteten och sångerna 1 [10], 3 [12] och 4 [13] röjer i sin utpräglade expressivitet Melartins intresse för tidens moderna stilinriktningar. Melartin framhöll även att ”Tagores texter överlag är av

det slaget att de osökt för in på mer svårbemästrade vokala former, enär deras fria rytmer och icke-konventionella innehåll förutsätter motsvarande lösningar på det musikaliska planet”.³ Trots att sång nr 2, ”Sagan om vårt hjärta” [1], kan te sig en smula sentimental för dagens öron har Melartin strävat till att uppnå en för diktaren ävenså typisk sensualitet och närpå ultraromantisk glöd.

Hemmersångerna [5]–[9] representerar åter i sin slagkraftiga enkelhet en nordiskt färgad romanstradition, där Melartins strävan har varit att förmedla texternas intimt måleriska kvaliteter. Så understryker ackompanjemangets ostinatofigurer i exempelvis sångerna ”Under häggarna” [6] och ”Akvarell” [9] ett stämningssättigt statiskt tillstånd. Melartin var något av en pionjär visavi detta slags syntes av textmässiga och musikaliska medel och liknande effekter nyttjades i Finland först åtskilligt senare av den på liedgenren specialiserade Yrjö Kilpinen (1892–1959).

Under sina sista levnadsår tog sig Melartin an den av Sibelius flitigt tonsatte nationalskalden Johan Ludvig Runeberg, men valde sådana texter som inte tidigare förlänats en klingande dräkt – ett undantag utgör härvidlag ”Törnet” [3], som tonsatts av såväl Sibelius som Ture Rangström (1884–1947). Det oaktat finner Melartin i denna, liksom i de övriga Runebergtonsättningarna, personliga infallsvinklar. Melartin värdesatte själv dessa sena sångopus högt och Runebergs lyrik var för honom överlag ”en outtömlig källa till andlig kraft”.⁴ Den tidiga ”Flickans klagan” [2] (1901) kan i sin tur anses utgöra ett slags pendang till Sibelius kända sång ”Flickan kom ifrån sin älsklings möte”.

För denna skiva har det från den över 200 sånger omfattande svenskspråkiga liedproduktionen gjorts ett urval om 22 sånger, som tidsmässigt spänner över hela Melartins karriär. Lyssnaren möter här ett brett estetiskt spektrum, som sträcker sig från de allra tidigaste, romantiskt färgade sångopusen (”Marias vaggsång”, 1899 [16]) via symbolistiskt inspirerade, expressiva alster till den personligt avskalade stilen i de nostalgiskt tillbakablickande sena Runebergsångerna.

³ Heikki Poroila, *Erkki Melartinin teosluettelo – Erkki Melartin Werkverzeichnis – Erkki Melartin Work Catalog*, Suomen musiikkikirjastoyhdistys, Helsinki 2016, s. 204.

⁴ Hemmerkollektion på Åbo Akademiens bibliotek.

*Tuire Ranta-Meyer är filosofie doktor, Melartinforskare och ordförande för Erkki Melartin-sällskapet. Hon arbetar som direktör för samhällsrelationer vid Metropolia yrkeshögskola i Helsingfors. Musikmagister **Jani Kyllönen** som också är medlem i Melartinsällskapets styrelse, har editerat och renskrivit alla symfonier samt större orkesterverk av Melartin. Han arbetar som professionell renskrivare med ett flertal kompositörer och för musikförlag.*

Erkki Melartin-sällskapet

Erkki Melartin-sällskapet grundades 1997 av ett antal musikutövare, musiker och släktingar som ville etablera ett forum för att vårda Melartins musikaliska arv och livsverk. Sällskapets mål är att sprida kunskap om och stimulera till forskning i Melartins mångfasetterade och rikhaltiga produktion. Detta sker bland annat genom att verka för framföranden och inspelningar av hans musik samt genom att ordna seminarier och publicera artiklar om Melartins liv och verk.

Det mest ambitiösa projektet hittills har varit att renskriva och editera Melartins sex symfonier jämte ett flertal övriga orkesterverk, vilket har lett till ett tydligt ökat intresse för Melartins musik samt banbrytande framföranden av ett antal av hans verk av inhemska symfoniorkestrar. Ytterligare information om Melartinsällskapet finns på dess hemsida, erkkimelartin.fi.

Den finländska sopranen **Hedvig Paulig** är utexaminerad från Royal Academy of Music och Sibelius-Akademien. Hon vann första priset i den internationella Sibelius sångtävlingen 2011 och har därefter framfört Sibelius sånger med ett flertal finländska orkestrar, bland dem Helsingfors stadsorkester, Lapplands kammarorkester och Avanti!.

Hon är en mångsidig lyrisk sopran, vars repertoar inkluderar opera, operett, oratorier och lieder och hon har fått beröm för sin självfulla stämma och sina musikaliska tolkningar. Bland hennes operaroller kan nämnas framförallt Mozartroller (till exempel Donna Anna, Donna Elvira, Pamina och Fiordiligi), men också ett flertal roller i finländska operor på bland annat Nationaloperan och Tammerforsoperan.

Pauligs oratorieroller samt övriga vokalrepertoar sträcker sig från Bach, Mozart och Mendelssohn till samtidsmusik. Hon har gett liedrecitaler i Europa, Israel, Australien och Singapore och gjort skivinspelningar för bland annat Fuga och Sibelius One.

Ilmo Ranta studerade för Liisa Pohjola vid Sibelius-Akademien, där han erhöll diplom 1984, och har sedermera kompletterat sina studier med bland annat Dmitri Bashkirov, Ralf Gothóni och Hartmut Höll. Han verkar för närvarande som lektor i piano och kammarmusik vid Sibelius-Akademien.

Ranta har gett otaliga solorecitaler och uppträtt som solist med samtliga centrala finländska orkestrar och han har en grundmurad renommé som mångsidig kammarmusiker såväl i hemlandet som internationellt. Han är en av Finlands ledande liedpianister, som gjort talrika inspelningar i genren och regelbundet samarbetar med sångare som Monica Groop, Jorma Hynninen och Karita Mattila.

Ranta är även en uppskattad interpret av samtidsmusik. Han har uruppfört verk av till exempel Paavo Heininen, Jouni Kaipainen, Usko Meriläinen och Esa-Pekka Salonen samt gjort inspelningar av ny finländsk musik med bland annat flöjtisten Mikael Helasvuo.

Violinisten och dirigenten **Jan Söderblom** har en mångsidig karriär bakom sig som solist och kammarmusiker. Han har spelat i Nya Helsingforskvartetten och uppträtt med bland annat ett flertal finländska orkestrar samt Sveriges Radios symfoniorkester. Sedan 2014 verkar han som första konsertmästare i Helsingfors stadsorkester.

I egenskap av dirigent har Söderblom lett opera- och balettproduktioner vid exempelvis Finlands Nationalopera, Kungliga Operan i Stockholm och Helsingfors festspel samt fungerat som chefsdirigent för Björneborgs sinfonietta. Han har även varit flitigt engagerad som festivalledare och är för närvarande konstnärligt ansvarig för Festivofestivalen i Raumo samt Grankulla musikfest.

Texts and Translations

Four Runeberg Settings

Johan Ludvig Runeberg (1804–77)

1 Mellan friska blomster, Op. 172, No. 2

Mellan friska blomster genom lunden
gick den goda flickan helt allena
och hon bröt en nyfödd ros och sade:
”Sköna blomma, om du vingar ägde,

Among budding flowers

Among budding flowers through the grove
stepped a virtuous maiden all alone,
she snapped a newly blossomed rose and said:
‘My pretty flower, if that you had wings

skulle jag dig sända till min älsking.
Sen jag fästat tvenne lätta budskap,
ett vid högra vingen, ett vid vänstra.
Ena: att han dig dock skulle kyssa,
och det andra: sända dig tillbaka.”

Idyll och epigram, No. 8, *Dikter* (1830)

2 Flickans klagan, Op. 14, No. 1

Hjärta, hjärta, hade jag dig framför mig,
låge du, oroliga i min hand här;
O då skulle hastigt min trogna omsorg
bringa dig lugnet.

Som en mor sitt barn jag dig skulle gunga,
föra, sakta vysjsjande, fram och åter;
tills du upphört klaga och nöjd din plåga
glömde i sömnen.

Men nu bor du slutet i barmens fångsel,
otillgängligt stängt för hvar vänlig hyllning;
blott för honom blottadt som oupphörligt
rubbar din hvila.

Dikter (1830)

3 Törnet, Op. 170, No. 3

Törne, du min syskonplanta,
svept i vinterns is, försmås du,
höljd av taggar hatas du.
Men jag tänker: kommer våren
slår du ut i blad och rosor,
och en växt finns ej på jorden,
ljuv och älskad såsom du.
O, hur många törnestänglar

I would send you to my beloved.
I'd attach to it two simple wishes,
one on the right wing, one on the left.
The first: that he should kiss you,
and the second: that he send you back again.

The Girl's Lament

Heart, o heart of mine,
if you were here right now,
if you lay, restless, in my hand;
O, then would my faithful compassion
quickly bring you peace.

As a mother would her child, I would rock you,
soothe you, gently sway you to and fro;
until your moans fall still and, content,
your pain is forgot in sleep.

But now you live, a prisoner of the bosom,
from friendly favour banished;
open only to him,
he who incessantly disturbs your repose.

The Thornèd Rose

O thornèd rose, you, my kindred plant,
wrapped in winter's ice, you are disdainèd,
covered in briars, you are loathèd.
But I do contend: spring will come
and you will blossom in buds and petals,
for there is no plant upon the earth
as sweet and lovely as you.
O, how many thorny stems

står ej naken i naturen
som behöfde kärlek blott.
Blott en solblick av ett hjärta
för att klåda sig i rosor
och vart väsens glädje bli.

Idyll och epigram, No. 24, Dikter, andra häftet
(1833)

[4] Stum kärlek, Op. 116, No. 5

Flacka fält hur djupt du mig bedröfvar!
O, min älskling skildes här ifrån mig.
Och han sade ej: 'Gud med dig, dyra!'
Tryckte blott sin mössa ned på pannan,
Slog till jorden sina svarta ögon,
Och mot barmen förde högra handen.

Att han tryckte mössan ned på pannan,
Dermed sade han: "Gud med dig, dyra!"
Att han slog till jorden sina ögon,
Dermed mentes: mer än ögat dyra!
Att han förde handen mot sitt hjärta
Sade: "Aldrig skall jag dig förgäta".

Serviska folksånger, No. 21 (1830)

Five Hemmer Settings

Jarl Hemmer (1893–1944)

[5] Mitt hjärta behöver..., Op. 116, No. 6

Mitt hjärta behöver ett litet barn
att ösa sin ömhet över.
Spinn, sol, spinn tindrande silkesgarn,
och susa, skog, sång som söver!

in nature stand, naked and alone,
when all they need is love
and but a heart's sunny gaze
to clothe themselves in roses
and give joy to all creation.

Silent Love

O, forsaken field, how you cause me woe so
great!
My dearest has from my side departed.
And he said not: 'God be with you, my love!'
But pulled his hat firmly on his brow,
cast his black eyes to the ground
and placed his right hand upon his breast.

And as he pulled his hat firmly on his brow,
thereupon he said: 'God be with you, my love!'
And as he cast his eyes to the ground,
'dearer even than my eye,' he said thereupon.
And as he pressed his hand against his heart,
said: 'Never shall I forget you!'

My heart requires...

My heart requires a little child
on whom to bestow its tender balm.
Sun, spin your twinkling silken thread,
and woods, murmur a song to becalm.

Jag samlar och sluter i bröstet det allt,
tills hjärtat blir fullt till randen.
Så brister det fram och tar ton och gestalt vid
en kyss,
vid en smekning av handen.

Mitt hjärta har rytmer av böljande blå,
mitt hjärta kan solgnistor stänka,
men får det ej ut sina skatter så,
blir armt av att intet skänka.

Spinn, sol, spinn tindrande silkesgarn,
och susa, skog, sång som söver!
Mitt hjärta har funnit ett blont litet barn
att ösa sin ömhet över.

Pelaren (1916)

6 Under häggarna, Op. 86, No. 3

Grenarna luta nära,
nära över oss ned sin snöbukett,
vindarna vagga skära,
skära hängen, som böja sig mjukt och lätt.
Häggen står brud i sommarens vind,
vinden smeker dess vita kind.

Drömmarna flyga ljusa, ljusa,
sländorna svärma mot himlens blå.
Höga häggarna susa, susa
vaja och vagga och vita stå.
Runt om mig sommar och du i min famn!
Liv, jag välsgagnar i jubel ditt namn!

Rösterna (1914)

I gather it all up, clasp it close in my arms,
till my heart is full and grand.
And so it bursts forth, assumes tone and form,
at a kiss, at a stroke of the hand.

My heart has rhythms of buoyant blue,
my heart exudes sparkles of sun,
but if it cannot share its treasures so,
it becomes poor at giving none.

Sun, spin your twinkling silken thread,
and woods, murmur a song to becalm.
My heart has found a blond little child
on whom to bestow its tender balm.

Under the Bird-Cherry Trees

The branches dangle their snow bouquet
close, close above us,
wind rocks the blossoming boughs
that droop, soft and light, before us.
Like a summer bride, the hackberry stands
meek,
the wind caressing its alabaster cheek.

Dreams fly, light, light,
fireflies swarm up, up into the blue heights.
Tall bird-cherries rustle, slight,
sway and rock and stand, white.
Summer around me,
in my arms I shall press you!
Life – in glory's name I shall bless you!

7 Bön om ro, Op. 122, No. 6

Herre, det är ju så ringa,
allt jag begär.
Inga fröjder, som svinga
högt emot skyarnas här.
Inga under och inga skatter,
som rost förtär.

Herre, den ringaste flinga sjunker,
när stormarna rymma stilla
till vila i skog och mo.

Herre, markernas vilda lo unnas,
när kvällarna skymma,
fridsamt somna på blodig klo.
Giv även mig din ro!

Skärseld (1914)

8 Elegie, Op. 96, No. 1

Kommer en enda lysande ljusglimt ur skyn,
är den svunnen så snar.
Endast de mörka, frysende skuggorna dröja kvar.

Människan öppnar sin dörr vid sång:
in träder lyckan med yra och rus.
Snart öppnar människan åter en gång:
"Vad här blev tomt i mitt hus!"

Irrar i mörkret trevande,
söker förgäves i öst och i väst.
Icke ett enda levande hjärta har länge fest.

Rösterna (1914)

Prayer for Rest

Lord, it is so trifling,
all that which I ask.
No joys that swirl
up into the skies above.
No miracles, no treasures
that rust will soon erode.

Lord, the slightest flake will fall
as storms quietly vanish,
in wood and dale to repose.

Lord, as evening grows dim,
even the wildest lynx deserves
to sleep sound upon bloodied paws.
Lord, give me thy rest!

Elegy

A single beam of light glints from the sky,
but is gone too soon.
Only the dark, frozen clouds linger on.

A man opens his door at the sound of song:
dizzying, beguiling, happiness is come,
Soon he opens his door again:
'How empty my home has become!'

He wanders through darkness, bereft,
searches in vain, to the east and the west.
Not a single, living heart is long blest.

9 Akvarell, Op. 96, No. 2

Slätterna slumra i majkvällsdrömmen,
luften är stilla och pärlemorblå.
Skira i kvällsljuset sälgarna stå
som klädda i guldhår och blomma vid
strömmen.

Allt är så mjukt, så för tonande lätt.
Borta vid strömfårans silverränning
sitter en flicka med blekblå klänning
och binder av sälgarnas guld en bukett.

Rösterna (1914)

Tagoresånger ('Tagore Songs'), Op. 105

Rabindranath Tagore (1861–1941)

10 No. 1, Skyar

Skyar hopas på skyar och det mörknar.
O kärlek, varför måste jag vänta
invid dörren ensam och allena?

Under den bullrande tiden för dagens möda
går jag bland mängden;
men uti dessa dunkla ensamma stunder
hoppas jag blott på dig.

När du icke visar dig mer
när du lämnar mig allen
då vet jag ej, hur jag det långa,
långa regnets stunder fördriva skall.

Jag stirrar dit bort mot ljuset på himlen
och min själ vandrar klagande
med viddens rastlösa vind.

Swedish translation: Nino Runeberg (1874–1934)

Watercolour

The plains slumber in May-evening dreams,
the air is still and pearly blue.
The willows stand, frail in evening light,
clad in golden hair, blossoming by the streams.

All is so soft, so reverberantly sheer.
There by the silvery sluice
sits a girl in a light-blue gown,
tying a posy of willows' gold.

Clouds

Clouds heap upon clouds and it darkens.
Ah, love, why dost thou let me
wait outside at the door all alone?

In the busy moments of the noontide work
I am with the crowd,
but on this dark lonely day
it is only for thee that I hope.

If thou showest me not thy face,
if thou leavest me wholly aside,
I know not how I am to pass
these long, rainy hours.

I keep gazing on the far-away gloom of the sky,
and my heart wanders wailing
with the restless wind.

Gitanjali, No. 18 (1912)

[11] No. 2, Sagan om vårt hjärta

Hand slutes i hand
och öga blickar i öga;
så börjar sagan om vårt hjärta.
Det är en månljus natt i mars;
myrtens milda doft är i luften;
min flöjt ligger glömd på marken
och din blomsterkrans har ej blivit fördig.
Denna kärlek mellan dig och mig,
är enkel som en sång.

Swedish translation: anon.

[12] No. 3, Smärtan

O värld, jag har plockat dina blomster.
Jag har tryckt dem till mitt hjärta
och törnerna stungo mig.
Då dagen försvann och det mörknade,
fann jag att blomstren voro visnade,
men smärtan, smärtan satt kvar.
O värld, du får nya blomster med doft och prakt.
Men för mig är blomsterplockningens tid till
ända,
och i den långa natten har jag inga rosor,
men smärtan, smärtan är ensam kvar!

Swedish translation: anon.

[13] No. 4, Allvarsdagen

På den allvarsdag, då när döden,
på dörren varder klappande
vad skall du honom bjuda då?
O jag vill ställa framför min gästvän

The Tale of our Heart

Hands cling to hands
and eyes linger on eyes:
thus begins the record of our hearts.
It is the moonlit night of March;
the sweet smell of henna is in the air;
my flute lies on the earth neglected
and your garland of flowers is unfinished.
This love between you and me
is simple as a song.

The Gardener, No. 16 (excerpt) (1913)

The Pain

I plucked your flower, O world!
I pressed it to my heart
and the thorn pricked.
When the day waned and it darkened,
I found that the flower had faded,
but the pain remained.
More flowers will come to you with perfume
and pride, O world!
But my time for flower-gathering is over,
and through the dark night I have not my rose,
only the pain remains.

The Gardener, No. 57

On the Last Day

On the day when death
will knock at thy door
what wilt thou offer to him?
Oh, I will set before my guest

min levnads bräddfullt rika, överfyllda bågare,
Och aldrig skall han gå
med tomma händer hädan ifrån min dörr.
Höstdagens arbete,
sommarnätternas ljuvliga vin
allt vad jag har skördat eller samlat med möda,
vill jag ställa för min gästvän döden,
då han nalkas mig omsider,
då döden på dörren vardar klappande.

Swedish translation: Nino Runeberg

Other Swedish Settings

14 Skåda, skåda hur det våras, Op. 117, No. 2
Harriet Löwenhjem (1887–1918)

Skåda, skåda hur det våras.
Snön har smultit, se och märk.
Än en gång skall vi bedåras
af de gamla underverk.

Världen lyster, jorden grönskar,
vindar gå med lätta fjät.
Kanske får jag som jag önskar,
förr än någon anar det.

Här i jordens gröna lunder
stundom himlablomster gro,
men för mig ske inga under,
fast jag villig är att tro.

Dikter (1919)

the full vessel of my life
I will never let him go
with empty hands.
All the sweet vintage of all my autumn days
and summer nights,
all the earnings and gleanings of my busy life
will I place before him
at the close of my days
when death will knock at my door.

Gitanjali, No. 90

See, see how the spring appears

See, see how the spring appears.
The snow has melted – look, behold.
Again shall we beguiled be
with the miracles of old.

The world gleams, the ground is green,
in gentle sighs the winds do blow.
Perchance that of which I dream
will be mine before you know.

Here on earth, in verdant grove,
heavenly flowers do throng,
yet for me no marvels do show,
though my faith is strong.

15 I skäraste morgongryning, Op. 21, No. 2

Karl August Tavaststjerna (1860–98)

I skäraste morgongryning,
när dimmorna gå i rödt,
har jag på en purpurdyning
väldrömmarnas drottning mött.

Jag såg henne långsamt gunga
mot strandens förvuxna snår,
och långsamt skaka sitt tunga
och glänsande långa hår.

När talltrasten höjde i lunden
yrvaken sin första drill,
när vågorna väcktes i sunden
så fanns hon ej mera till.

Det sägs om en dödlig som möter
det öfversinliga så,
att han uti lifvet möter
på faror hvarhålst han må gå.

Han bär dock inom sig en fara,
och en, som han aldrig blir fri:
den farliga bilderskara,
som kallas för fantasi!

För morgonbris (1883)

16 Marias vaggsång, Op. 3, No. 1

Oscar Levertin (1862–1906)

[... I aspens topp en susning gick av höst
bland bladen gulnade och bjärta.
Maria sjöng med sorgtyngd röst

As aurora broke

As aurora broke, clear and blest,
its dimness lit in reddish gleams,
there, upon a purple crest,
sat the queen of springtime dreams.

I saw her slowly glide ashore
towards the tangled reeds there,
and gently shake out
her long and lustrous hair.

The thrush rose up o'er the dale
and sleepily gave her morning call,
but as waves broke across the shale
she was nowhere to be seen at all.

They say of a mortal who meets
the other-worldly so,
that in life he will meet
dangers wheresoe'er he should go.

He bears burden and tribulation
from which he'll ne'er be free:
that most perilous imagination
they call our fantasy!

Mary's Lullaby

[... In the aspen's tall bough a faint autumn shiver.
Midst the leaves, so yellowed and bold,
sang Mary, her voice now sullen, aquiver,

för Jesusbarnet vid sitt hjärta:]

Sof sött, du som skall spira
för smärtornas skördedag
som plantorna ängen sira
för slåtterns lieslag.

Du växer för plågens aga
och lidandets bäska tukt
liksom för tröskarns slaga
det dignande axets frukt.

För smädelsens törnehufva
du mognar bland hån och hot,
som vinstockens rodande drufva
för vinotramparens fot.

Sof sött, ty snart är det dager.
Ren stjärnorna flämta matt;
och åter vår vandring drager
mot målet, som Herren satt.

Sista dikter (1907)

[17] Maria, Guds moder, Op. 151, No. 2
Ragnar Ekelund (1892–1960)

Maria, Guds moder, i drömmar du går
vid den solnedsgångsgyllene floden,
och du bär fast dess ursprung du icke förstår
en underlig lycka i bloden.

Du bryter en blomma,
du dricker dess glöd,
du fäster dess stjälk vid ditt hjärta.
Då ser du på handen en bloddropp röd,
och blicken fördunklas smärta.

to the child she so doting did hold.]

Sleep sound, for you shall bloom,
for a tortured harvest grow,
as flowers that adorn the heath
afore the scythe's painful blow.

Most bitterly shall you suffer,
with the woeful whip be flayed,
like wilting ears of wheat beneath
the merciless blade.

O thornèd crown of shame,
you ripen in derision and hate,
like the vine's reddening grape
beneath the wine-treader's gait.

Sleep sound, for soon it is time.
The stars hold their breath in heaven;
and again our journey will take us forth
to the place the Lord has given.

Mary, Mother of God

O, Mary, Mother of God, in dreams you wend
by the water, gilded with sunset's kiss;
though its source you scant comprehend
through your veins courses curious bliss.

You snap a bud in two, imbibe its glow,
fasten its stalk to your heart.
Upon your hand you see a blood-drop flow,
and your eyes dim at the pain.

Men skuggan som föll kring din ljusa gestalt,
för dunstar igen och försvinner.
Nu ler du, Maria, nu ler du mot allt,
i kvällen, som glöder och brinner.

Du vet ej, Maria, där lycklig du går,
att törnet du bär vid din linning
skall rita ett svidande, sargande sår,
en gång på ditt kärastes tinning.

Strofer i grått (1926)

18 Stjärnor, Op. 151, No. 3

Carl Jonas Love Almqvist (1793–1866)

Om bland tusen stjärnor
någon enda på dig ser,
tro på den stjärnans mening
tro hennes ögas glans!
Du går icke ensam,
stjärnan har tusen vänner:
alla på dig de skåda,
skåda för hennes skull.
Lycklig du är och säll,
himlen, himlen dig har i kväll!

Songes (1849)

But the shadow cast upon your lovely frame
fades once again and dissolves.
Now smile, Mary, smile at all that became
in the evening that glows, burns, absolves.

You know not, Mary, for happy you are,
that the thorn you hold at your waist
will one day cut a painful, gaping scar,
when on your dearest's brow it's placed.

Stars

If twixt a thousand stars
a single one looks down upon you,
believe that star's intent,
believe the glint in her eye!
You shall not walk alone,
the star has a thousand friends:
they all look down upon you,
look down on her behalf.
How happy you are, how gay,
the heavens shall embrace you this day!

[19] Mot alla stjärnor, Op. 73, No. 3
Vilhelm Ekelund (1880–1949)

Mot alla stjärnor spanar
min blick i denna natt,
din närhets fläkt jag anar,
jag ser en skymning matt.

I löfven leker suset,
och natten lyssnar still,
i bleka vårnattsljuset
tar dagen långsamt till.

Mig tyckes natten bära
ditt namn i svag musik,
mig tycks att du är mig nära,
du som min själ är lik.

Melodier i skymning (1902)

[20] Det är juni, Op. 77, No. 2
Vilhelm Ekelund

Det är juni, det blåser sakta
här upp från tindrande sjö,
så lent att knappast lyftes
en flinga af häggarnas snö.

Och stora lätta skyar
i vit och luftig rad
på morgonljusa banan
dra seglande åstad.

Omkring mig gräset sluter
sin böljning tyst och sval,

All the stars this night

In the skies above, my eye sees
all the stars this night,
I sense you near, but a breeze,
and perceive a dusky light.

Night harks as in the boughs
the hushed wind still blows,
and with tender vernal sighs
day slowly takes its close.

It seems that in soft music
the night doth bear your name,
it seems that you are near,
whose soul is just the same.

It is June

It is June, the breeze blows
slight from the glistening lakes,
so soft that from the flow'ring boughs
no blossom-snow it shakes.

And giant, gauzy clouds
in rows airy and white,
sail gently over hill and dale
bathed all in dawning light.

Soft and still, the grass around me
ceases all its motion,

och blå och hvita blomster
stå rundt i hviskande tal.

Den tanken bär min själ som
ut i ett strandlöst haf,
att samma sus en morgon
skall susa öfver min graf.

Döden, No. 2, *Melodier i skymning* (1902)

[21] Vallarelåt, Op. 42, No. 1

Gustaf Fröding (1860–1911)

Hör du ej bjällrorna, hör du, hur sången
vallar och går och går vilse i vall?
Korna de råma och påskynda gången,
följa in lunk efter jäntans trall.

Hör hur det ljuder kring myr och mo:
Liljami Liljami Liljami ko!
Eko vaknar i bergigt bo,
svarar ur hållarne
långt norr i fjällarne:
Liljami Liljami ko!

Bjällklangen dallrar och faller och stiger,
suset är stilla och vilar i ro,
skogen är kvälltung och sömnig och tiger.
Endast den vallande
låten går kallande
fram genom nejden kring myr och mo.

Natten är nära och skymningen rymmer,
ser du på tjärnet hur töcknet står.
Skuggan förlänges, förtätas och skymmer,

and flowers in shades of blue and white
stand round in hushed devotion.

That thought my soul will carry
o'er shoreless sea and distant wave,
that one day that selfsame breeze
will blow across my grave.

Distant Song

Can you hear the cowbells, can you hear
the song ringing, lost, round the dale?
The cows moo and quicken their step,
follow in line after the cowgirl's call.

Hear it resound 'cross meadow and bog,
Lily, o Lily, o Lily, my cow!
Echoes awaken the craggy abode,
rebound o'er mountains and fells,
far off in the north:
Lily, o Lily, my cow!

The bell-clangs shimmer, rise and fall,
the rustling is hushed, still and at peace,
the forest is drowsy, heavy with evening.
Only the wandering song
rings on and on,
on through the tract, 'cross meadow and bog.

Nightfall is near, the dusk is dispelled,
see how the mist hangs o'er the lake.
Shadows grow longer, dimmer, fade away,

snart öfver skogarna mörker rår.
Mörk sofver tallen, mörk sofver granen,
dofvare sorlar en bergbäcks fall.
Fjärmare klingar den höga sopranen,
vallar och går och går vilse i vall.

Gitarr och dragharmonika (1891)

[22] Från lägerbålet i öknen, Op. 78, No. 1

Verner von Heidenstam (1859–1940)

Från lägerbålet i öknen
står röken i vindlös natt.
Den binder som sköraste spindeltråd
vår mörka jord vid en stjärna.
Var stilla! Ett buller, ett ord, ett rop,
och spindeltråden brister ihop.

Vår hemliga kärlek binder
mitt öde med ditt med en tråd.
Var tyst, ty tråden brister i sår
vid bullret af människors röster.
Förtigt de kyssar vi hemligt kysst!
Var tyst, tills du somnar från lifvet,
tills du somnar från lifvet tyst.

'Ensamhetens tankar' ('Thoughts on
Loneliness'), No. 20,
Vallfart och vandringsår (1888)

and soon o'er the woodland darkness falls.
Dark sleeps the pine, dark sleeps the fir,
faint babbles the brook on the hill.
In the distance sounds a high soprano,
her song ringing, lost, round the dale.

From a campfire in the desert

From a campfire in the desert
smoke rises into the windless night;
like brittle spider's thread
it tethers this dark world to a star.
Hush! A sound, a word, a shout,
and the spider's thread snaps in two.

Our secret love binds
my fate to yours by a thread.
Hush, for the thread will snap asunder
at the murmur of human voice.
Speak not of the kisses we once kissed!
Hush, till you slumber from this life,
till you slumber from this life, hush.

*All English translations by David Hackston
where not otherwise acknowledged*

Recorded on 2–4 February 2015 in Studio M2, YLE, Helsinki
Recording engineer and editor: Anna-Kaisa Kemppe
Producer: Jani Kyllönen

This recording was made with support from the Svenska litteratursällskapet i Finland,
Fredrik Pacius minnesfond and Svenska kulturfonden.

Booklet text: Tuire Ranta-Meyer and Jani Kyllönen
Translations: David Hackston (English), Mats Liljeroos (Swedish)
Cover design: David M. Baker (david@notneverknow.com)
Typesetting and layout: Kerrypress, St Albans

Executive producers: Tuire Ranta-Meyer and Jaakko Kortekangas
(for the Erkki Melartin Society) and Martin Anderson (for Toccata Classics)

© Toccata Classics, London, 2017

© Toccata Classics, London, 2017